

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 lipca 2023 r.

DIH-3.707.59.2023.MB

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH - III/ 60 /2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775, ze zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2013 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 24 maja 2023 r. (DT.8361.21.2023), na mocy której przedsiębiorcy Zbigniewowi Lasek prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Sklep spożywczo-przemysłowy Zbigniew Lasek, wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) za niewykonanie 22 marca br. w należącym do ww. przedsiębiorcy sklepie spożywczo-przemysłowym wynikającego z art. 4 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, obowiązku uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych, w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, dla 32 partii towarów w opakowaniach jednostkowych poprzez:

- niewidocznienie ceny oraz ceny jednostkowej dla 8 partii towarów,
- niewidocznienie ceny jednostkowej dla 11 partii towarów,
- nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe dla środków spożywczych w stanie stałym znajdujących się w środku płynnym dla 13 partii produktów,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

22 i 29 marca br. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Podkarpackim WIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie spożywczo przemysłowym, należącym do przedsiębiorcy [xxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxx], zwanego dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, ze zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 27 lutego br., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie przepisów

dotyczących uwidaczniania cen towarów i usług w okresie kontroli. Zawiadomienie doręczono stronie 28 lutego br.

W toku kontroli sprawdzono m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto 101 partii towarów, stwierdzając nieprawidłowości dla łącznie 32 partii produktów w opakowaniach jednostkowych oferowanych do sprzedaży, tj.:

- brak uwidocznienia ceny i ceny jednostkowej dla 8 partii produktów, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen,
- brak podania ceny jednostkowej dla 11 partii produktów, co narusza art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 3 ww. rozporządzenia,
- nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe dla środków spożywczych w stanie stałym znajdujących się w środku płynnym dla 13 partii produktów, co narusza art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 3 i § 6 ww. rozporządzenia.

Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 29 marca br. (nr akt kontroli: DT.8361.21.2023).

22 czerwca 2022 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), zwanej dalej: „kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego wobec przedsiębiorcy w trybie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 oraz art. 73 i art. 79 § 2 kpa, w każdym stadium postępowania, strona ma prawo czynnego udziału, wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, wglądu do akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu. Ponadto wezwano przedsiębiorcę do przedłożenia dokumentacji stanowiącej wielkość obrotu i przychodu osiągniętego przez firmę w roku rozliczeniowym 2022. Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia.

24 maja br. Podkarpacki WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 104 § 1 kpa decyzję (nr akt sprawy: DT.8361.21.2023) na mocy której, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) za niewykonanie 22 marca br. w należącym do ww. przedsiębiorcy sklepie spożywczo-przemysłowym wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, obowiązku uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych, w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, dla 32 partii towarów w opakowaniach jednostkowych (na 101 sprawdzonych), poprzez:

- niewidocznienie ceny oraz ceny jednostkowej dla 8 partii towarów,
- niewidocznienie ceny jednostkowej dla 11 partii towarów,

- nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe dla środków spożywczych w stanie stałym znajdujących się w środku płynnym dla 13 partii produktów.

Decyzja została doręczona stronie 29 maja br.

21 czerwca br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona wniosła o ponowne rozpatrzenie jej sprawy i zmianę wysokości kary.

Pismem z 27 czerwca br. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
  - 2) w cenniku;
  - 3) w katalogu;
  - 4) na obwolicie;
  - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen) dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,

- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę - dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, zgodnie z którym, wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

W myśl § 6 ww. rozporządzenia (zdanie pierwsze), cena jednostkowa pakowanego środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym dotyczy masy netto środka spożywczego po odsączeniu, oznaczonej na opakowaniu jednostkowym, jeżeli płyn ten lub mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego

rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie spożywczo-przemysłowym należącym do przedsiębiorcy stwierdzono, że w przypadku 32 partii towarów w opakowaniach jednostkowych (na 101 sprawdzonych) nie dopełniono obowiązku wskazanego w przepisach dotyczących uwidaczniania cen, poprzez:

- niewidocznienie ceny oraz ceny jednostkowej dla 8 partii towarów - naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen,
- niewidocznienie ceny jednostkowej dla 11 partii towarów - naruszenie art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 3 ww. rozporządzenia,
- nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe dla środków spożywczych w stanie stałym znajdujących się w środku płynnym dla 13 partii produktów - naruszenie art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 3 i § 6 ww. rozporządzenia.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podkarpacki WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), na przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższych naruszeń.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, jednakże wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy i zmianę wysokości kary, ponieważ w jej ocenie jest to bardzo duża kwota na obecne koszty utrzymania działalności gospodarczej. Strona wskazała, że kara jest zbyt wysoka na niedoskonałości jakich dopatrzyli się inspektorzy. Zaznaczyła, że prowadzi działalność gospodarczą od 27 lat i stara się zawsze stosować do wymogów wszelkich instytucji. Jednak obecnie z uwagi na inflację, swój wiek, stan zdrowia i „po prostu z ludzkiej czasem bezradności” nie zawsze jest w stanie zauważyć zmianę ceny, których hurtownie dokonują praktycznie codziennie. Dodatkowo strona podkreśliła, że prowadzi działalność gospodarczą na wsi. Jest to mały sklepik wiejski, nie samoobsługowy, a przy kasie znajduje się czytnik umożliwiający sprawdzenie cen. Strona wskazała również, że w jej ocenie, nie popełniła żadnego przestępstwa ani oszustwa, a jedynie zwykłe niedopatrzenie.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przestanką tej

odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości (zmiany cen w hurtowniach związane z inflacją, wiek i stan zdrowia przedsiębiorcy) oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę (prowadzenie działalności w małej wsi, prowadzenie działalności w małym sklepie nie samoobsługowym, zainstalowanie czytnika w pobliżu kasy), gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Należy również podkreślić, że ustawa o informowaniu o cenach weszła w życie w 2014 r., a w obecnym kształcie obowiązuje od 1 stycznia 2023 r. Prezes UOKiK pragnie w tym miejscu zwrócić również uwagę, że miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, wiek, stan zdrowia, czy też koszty prowadzenia działalności gospodarczej nie są ustawowymi kryteriami mającymi wpływ na ustalenie wysokości kary pieniężnej.

Organ drugiej instancji podkreśla ponadto, że zainstalowanie przy kasie czytnika do sprawdzania cen, na co wskazuje strona w odwołaniu, nie spełnia wymogów uwidaczniania cen wynikających z ustawy o informowaniu o cenach. Stanowisko takie znajduje uzasadnienie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2022 r. sygn. II GSK 541/19, w uzasadnieniu którego Sąd stwierdził: „Odnosząc się do zagadnienia umożliwienia przez spółkę zapoznania się przez konsumentów z - niewidocznymi na towarach - cenami, poprzez użycie czytnika cen umieszczonego w pomieszczeniu apteki, zauważyć należy, że przyjęte przez ustawodawcę reguły informowania o cenach (cenach jednostkowych) towaru znajdują konkretyzację w przepisach cyt. rozporządzenia Ministra Rozwoju z 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Przepisy te określają, zgodnie § 3 ust. 1 tego rozporządzenia, że cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Jest oczywiste, że w rozpoznawanej sprawie skarżąca kasacyjnie spółka nie wywiązała się z tak określonego obowiązku, pomimo zainstalowanego wspomnianego czytnika cen, którego instalacja - w świetle obowiązujących przepisów - nie ma prawnego znaczenia.” Podkreślić należy, że pomimo zmiany rozporządzenia wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy o informowaniu o cenach, regulacja w omawianym zakresie nie uległa zmianie.

Prezes UOKiK zgadza się ze stroną, że naruszenie przepisów dotyczących uwidaczniania cen nie stanowi przestępstwa. Jest to delikt administracyjny i jako taki karany jest administracyjną karą pieniężną. Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i nie opiera się na zasadzie winy. Jak wskazano już wcześniej, samo stwierdzenie nieprawidłowości skutkuje wszczęciem postępowania. Bez znaczenia pozostaje, czy naruszenie prawa nastąpiło z winy strony, czy też osób trzecich (w tym przypadku jak wskazuje strona w odwołaniu, częstych zmian cen towarów dokonywanych przez hurtownie).

Odnosnie do samej wysokości kary nałożonej na stronę przez Podkarpackiego WIIH, Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Podkarpacki WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przestanki.

W zakresie przestanki stopnia naruszenia Prezes UOKiK zgadza się z organem pierwszej instancji, który biorąc pod uwagę charakter i wagę naruszenia obowiązków stwierdził, że dla 8 partii towarów przedsiębiorca nie przekazał informacji o cenie oraz cenie jednostkowej, pozbawiając tym samym konsumentów jakiegokolwiek informacji o cenie tych produktów; natomiast w odniesieniu do 24 partii produktów pozbawił konsumentów informacji lub prawidłowej informacji o cenie jednostkowej, tym samym uniemożliwiając lub co najmniej utrudniając konsumentom porównanie cen tych produktów z uwzględnieniem ich rzeczywistych gramatur. Prezes UOKiK podkreśla w tym miejscu, że brak uwidocznienia cen jednostkowych, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie uwidocznionej zgodnie z przepisami.

Oceniając skalę naruszenia Podkarpacki WIIH wziął pod uwagę, że nieprawidłowości polegające na braku cen i cen jednostkowych stwierdzono w odniesieniu do 32 ze 101 skontrolowanych produktów, co stanowi 31,7% wszystkich skontrolowanych produktów. Na podstawie zebranego materiału dowodowego jako czas trwania naruszenia obowiązków, organ pierwszej instancji przyjął, okres od 22 marca br., tj. od dnia stwierdzenia nieprawidłowości, który był jednocześnie pierwszym dniem kontroli, a jako zakończenie 29 marca br. tj. dzień w którym strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. W przypadku przestanki dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji wziął pod uwagę, że jest to pierwsze naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów w zakresie uwidoczniania cen w ciągu 24 miesięcy. Podkarpacki WIIH uwzględniając, że strona prowadzi działalność gospodarczą od 15 marca 1996 r. uznał, że powinna ona w związku z tym wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących prowadzonej działalności oraz je stosować. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że przedsiębiorca, jak sam wskazuje w odwołaniu, prowadzi działalność już od 27 lat, powinien być traktowany jako profesjonalista z długoletnim doświadczeniem. Przestanka czasu prowadzenia działalności gospodarczej nie

wpływa na zaistnienie odpowiedzialności przedsiębiorcy za naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, może mieć zaś wpływ na wysokość kary stosownie do art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy - dotychczasowa działalność przedsiębiorcy.

Wymierzając karę organ pierwszej instancji wziął również pod uwagę fakt usunięcia w trakcie kontroli przez przedsiębiorcę stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto Podkarpacki przyjął, iż z uwagi na charakter stwierdzonych nieprawidłowości oraz materiał dowodowy zebrany w sprawie, nie posiada wiedzy na temat uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat. Natomiast co do trzeciej przestanki Podkarpacki WIIH uwzględnił informację przekazaną przez przedsiębiorcę dotyczącą wielkości przychodu oraz obrotu za rok 2022 r. Odnosząc się do ostatniej przestanki, sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych wskazał na brak dostępnych informacji o takich sankcjach.

Biorąc pod uwagę powyższe Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 1 000 zł jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi do 20 000 zł. Decyzją z 24 maja br. stronie wymierzono karę w wysokości 1 000 zł, co stanowi 5 % maksymalnej kary.

Podobnie jak Podkarpacki WIIH, organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen oraz cen jednostkowych.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Podkreślić należy jednak, że w trakcie kontroli ujawniono nieprawidłowości w uwidacznianiu cen i cen jednostkowych dla 32 ze 101 skontrolowanych partii produktów. Stanowiło to 31,7 % skontrolowanych produktów. Brak lub niewłaściwa cena lub cena jednostkowa pozbawia konsumentów należytej informacji

o oferowanych produktach. Prezes UOKiK zwraca przy tym uwagę, że przedsiębiorca został poinformowany o zamiarze wszczęcia kontroli 28 lutego br., a więc na 3 tygodnie przed jej rozpoczęciem. Tym samym miał wystarczająco dużo czasu, aby przygotować się do kontroli, np. poprzez sprawdzenie prawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości - to należy wskazać, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o informowaniu o cenach.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie dopatrył się przesłanek do zmiany wysokości administracyjnej kary pieniężnej i uznaje, iż Podkarpacki WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym, a wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenie i cenie jednostkowej oferowanych wyrobów.

Prezes UOKiK informuje również, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami

administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [xxx]
- 2) Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a